

Ilmakitara soi, kun

Iholiitto kokoontui Ouluun

Iholiiton kevätpäivillä Oulussa puhuttiin paljon yhteistyön merkityksestä ja siitä, että yhdessä tekeminen on enemmän kuin yksin. Iltajuhlissa myös soitettiin ilmakitaraa yhdessä.

Oulun seudun Atopiayhdistys oli aktiivisesti mukana kevätpäivien järjestelyissä ja vastasi muun muassa lauantai-illan ohjelmasta. Illan teemaksi oli valittu oululaisittain ilmakitaran soitto. Iholiittolaisille esiintyi 11-vuotias Aapo "Little Angus" Rautio.

Maaliskuun lopussa pidetyille kevätpäiville Ouluun iholiittolaiset toivotti tervetulleeksi uuden Oulun yhdistymishallituksen puheenjohtaja, professori **Kyösti Oikarinen**. Hän kertoi Oulun seudun mittavasta kuntien yhdistymishankkeesta ja muistutti, että Paul McCartneyn ei ollut yksin yhtä suuri tähti kuin soittaessaan yhdessä muiden kanssa Beatlesissa.

Yhteinen partituuri

Myös Iholiiton uusi toiminnanjohtaja **Sirpa Pajunen** korosti puheenvuorossaan yhteistyön merkitystä sekä Iholiiton järjestö- ja kurssityön kehittäminen tärkeää tulevaisuudessa.

Sirpa Pajunen lainasi **Peter F. Druckerin** tekstiä Tietoon perustuvien organisaatioiden partituuri, jossa

hän sanoi kiteytyvän hänen omia ajatuksiaan järjestötyöstä ja johtajuudesta.

- Orkesterin sadat muusikot ja kapellimestari voivat soittaa yhteen, koska heillä on sama partituuri. Samalla lailla jokaisella tietoon perustuvalla organisaatiolla tulee olla oma partituurinsa, joka ilmaisee selkeästi, mitkä odotukset johto on asettanut kunkin ammattilaisen toiminnalle ja jonka avulla odotuksia voidaan verrata tuloksiin.

Sirpa Pajunen korostikin, että työntekijöiden toimenkuvien selkeyttämissä ja maksimaalisen hyödyn saamiseksi käytettävissä olevilla resursseilla, on tehtävä prosessien kuvaukset jokaisen työstä ja siitä, mitä kuhunkin sektoriin kuuluu. Kartoitusta tarvitaan, jotta voidaan löytää yhteinen partituuri ja siten työskennellä samojen päämäärien saavuttamiseksi.

- Järjestötyön kehittäminen on erittäin tärkeää. Aluetoiminnan käynnistä-

miseksi näen yhteistyön muiden yhdistysten ja järjestöjen kanssa varsin vartenotettavana vaihtoehtona. Erityisesti järjestötyöhön Iholiitto tarvitsee lisäresursseja laajan ja hajanaisen kentän saavuttamiseksi, hän sanoi.

- Meidän on syytä pohtia myös sitä, mitä tarkoittaa ihopotilaan tai hänen omaisensa kannalta toukokuun alussa voimaan astuvan terveydenhuoltolinjan mahdollisuudesta valita vapaammin kuntansa terveysasema ja kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikköjen välillä, Sirpa Pajunen painotti.

Hän pohti tarkoittaako lakiuudistus sitä, että ihotautipotilas saa nopeammin oikean diagnoosin tai että hän pääsee nopeammin hoitoon. Tai varataanko perusterveydenhoitoon ihotauteihin perehtyneitä asiantuntijoita tukemaan arkipäivässä jaksamista.

- Meidän tehtävämme potilasjärjestönä on pyrkiä vaikuttamaan käytäntöjen muodostumiseen niin, että ne tukevat ihopotilaiden jaksamista.

- Yhtenä tärkeänä kehityskohteenä pidän kurssitoimintaa. Kelan rahoittamien kurssien määrän lisääminen tulee olemaan haaste nykyisillä resursseilla ja Raha-automaattiyhdistyksen rahoittamien kurssien järjestämistapojen yhtenäistämisen aika on tullut, Sirpa Pajunen sanoi.

Ihosairauksien hoito on sittenkin kehittynyt

Professori **Aarne Oikarinen** kertasi esitelmässään ihotautilääkärin työtä 70-luvulta nykypäivään. Hän vakuutti, että ihosairauksien hoidoissa on tapahtunut kehitystä siitä huolimatta, että usein kuulee sanottavan, ettei mitään uutta ole keksitty.

Sunnuntaina keskusteltiin Iholiiton toiminnan tulevaisuuden linjoista. Paneelissa olivat mukana Iholiiton hallituksen puheenjohtaja Otto Lehtipuu, hallituksen jäsen Silja Lindqvist ja hallituksen varapuheenjohtaja Oula Wichmann sekä Iholiiton toiminnanjohtaja Sirpa Pajunen.

- Atooppisen ihottuman salat ovat selviämässä, aknen hoitoon on löytynyt hoidon mullistanut A-vitamiinin johdos isotretinoiini ja herpes on saatu kuriin asikloviirilla. Psoriasiksen hoito on kehittynyt valohoidoista D-vitamiinijohdannaisiin ja biologisiin lääkkeisiin. Jäädytshoidot ja fotodynaamiset hoidot ovat uusia ja tehokkaita muun muassa syyliin ja syöpiin, Oikarinen listasi.

Kun hän aloitti työnsä ihotautilääkärinä 1970-luvulla, EB:sta tai iktyoosista tiedettiin vain, että sellaisia sairauksia on, mutta ei muuta. Nyt syyt ovat selvillä, mutta hoitojen kehittäminen on kesken.

- Taudit vain ovat niin vaikeita, että tieteellä on vielä paljon tehtävää, hän totesi.

Professoriveljekset Aarne (vas.) ja Kyösti Oikarinen toivat oululaista väriä Iholiiton kevätpäiviin. Oulun yhdistymishallituksen puheenjohtaja Kyösti Oikarinen toivotti kaupungin puolesta kokousväen tervetulleeksi ja Aarne Oikarinen luennoi ihotautien hoidon tärkeistä merkkipaaluista otsikolla Ihotautilääkärinä 70-luvulta nykypäivään.

- Atooppisesta ihottumasta tiedetään nyt, että ihon rakenne on perinnöllisesti häiriintynyt. Atooppisessa ihossa epidermiksen rasvojen tuotto on alentunut, mistä seuraa ihon lipidimäärän lasku ja oma suojan aleneminen, Oikarinen jatkoi.

Uusimpien tutkimusten mukaan atopian synnyssä keskeistä on häiriö ihon filaggrini-nimisessä valkuaisessa.

- Tulehtuneen ja kutiavan atopiisen ihon hoidon kulmakivi ovat edelleen kortisonivoiteet. Tärkeää on valita oikea voide oikeaan tarkoitukseen. Yksi hoidon epäonnistumisen keskeinen syy on, että kortisonivoiteiden käyttöä yhä arastellaan. Voiteita täytyy käyttää ohjeiden mukaan, eivät ne muuten tehoa!

Uudet limuusivoiteet ovat Oikarisen mukaan myös tehokkaita, mutta kalliita, eivätkä sovi kaikille. Hän uskoo, että seuraavaksi markkinoille tulee valmisteita, jotka liittyvät filaggriniin.

Atopian syntyä pohtiessaan Oikarinen toi esille hygieniahypoteesin eli ajatuksen siitä, että liialla siisteydellä on tuhottu luontaista vastustuskykyä. Hänen mukaansa riski sairastua atopiisiin sairauksiin on pienempi, jos perheessä on useampia sisarusia, koti on maalla tai perheessä on lemmikkieläimiä.

Hän kertasi myös Paltamon kunnanlääkärin myöhen ihottuman hoitoon vuodelta 1963:

- Ei saa raapia ihottumaa eikä kastella ihottuma-aluetta kahteen kuuhun kuin kerran viikossa saunassa.

Paljon esillä olevaa lääkäripulaa Oikarinen uskalsi epäillä vertaamalla ti-

lannetta muutaman kymmenen vuoden takaiseen.

- Kun valmistuin vuonna 1974, lääkäreitä oli koko maassa 6 900, nyt lääkäreitä on 24 000. Ei meillä voi olla lääkäripulaa!

Ilmakitarasta Oulu tunnetaan

Oulun seudun Atopiayhdistys oli aktiivisesti mukana kevätpäivien järjestelyissä ja vastasi muun muassa lauantai-illan ohjelmasta. Illallista syötiin tunnelmallisessa ravintola Rauhalassa ja illan teemaksi oli valittu oululaisittain ilmakitaran soitto.

Ilmakitaran MM-kisat on järjestetty Oulussa jo 15 vuotta. Tapahtuma kehittyi Oulun Musiikkivideofestivaalien yhteyteen ja nykyisin se on medianäkyvyydellä mitattuna tunnetuin suomalaistapahtuma maailmalla. Viime vuonna esiintyjä oli noin 30 eri maasta, jotka oli valittu tiukkojen esikarsintojen kautta. Siten jokainen edustaja on oman maansa ilmakitaramestari.

Viime vuoden mestaruus meni jo toisen kerran peräkkäin Ranskaan, jonka edustaja Sylvain ”Gunther Love” Quitime on nyt tuplamestari. Loppukilpailu järjestetään Oulun torilla ja yleisöä on paikalla tuhansia. Ilmakitarafestivaalien ideologian mukaan sodat loppuvat, ilmastonmuutos pysähtyy ja kaikki maailman pahat asiat katoavat, jos kaikki ihmiset soittavat ilmakitaraa.

Kevätpäivien iltajuhlassa esiintyi 11-vuotias Aapo ”Little Angus” Rautio. Hän oli viime vuoden kisan kuudes ja kisojen nuorin osanottaja. ■